ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

Ἡ Ἀγγλία χωρὶς ἀποικίες

φαντάσματα καὶ αὐτοκτονίες

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΩΡΑ ΝΑ ΖΟΥΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἡ Βρετανία ἔχασε τὸ παλιὸ αὐτοκρατορικό της μεγαλεῖο, μαζί μὲ τὶς ἀποικίες της. Ἡ οἰκονομία της βρίσκεται σὲ κακὴ κατάσταση. Ἡ ἀνεργία αὐξάνει συνεχῶς. Καὶ ὅμως, παρὰ τὴ ζοφερὴ πραγματικότητα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα, κατόρθωσε νὰ πετύχει ἕνα ἐλπιδοφόρο ρεκόρ: μία θεαματικὴ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν. Πρόκειται γιὰ φαινόμενο μοναδικὸ στὸν κόσμο, φαινόμενο τέτοιας σημασίας, ὥστε ὁ Παγκόσμιος Ὀργανισμὸς Ὑγείας ἀποφάσισε νὰ τὸ μελετήσει σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο.

Οἱ ἀριθμοὶ μιλοῦν μόνοι τους τὲ δέκα τελευταῖα χρόνια, στὴν Ἀγγλία, ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν ἔπεσε πάνω ἀπὸ τὸ ἕνα τρίτο: ἀπὸ 5.500 σὲ 3.500 τὸ χρόνο.

Γιατί, ὅμως, αὐτὸ τὸ φαινόμενο σημειώνεται σὲ μία χώρα, ποὺ ἀντιμετωπίζει τεράστια οἰκονομικὰ προβλήματα καὶ ὄχι στὶς πλούσιες χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ὅπου κάθε χρόνο, περίπου 150.000 ἄτομα ἐξακολουθοῦν νὰ βάζουν τέρμα στὴ ζωή τους;

Γιὰ τὸν Παγκόσμιο Ὀργανισμὸ Ὑγείας, ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα θὰ θέσει τὶς βάσεις γιὰ μιὰ πολιτικὴ προλήψεως τῶν αἰτιῶν, ποὺ ὁδηγοῦν τόσα ἄτομα στὸ θάνατο, μὲ τὸ ἴδιο τους τὸ χέρι. Ἔτσι, ὁ Παγκόσμιος Ὀργανισμὸς Ὑγείας, ἀνέθεσε τὴν σχετικὴ ἔρευνα στὸν διαπρεπῆ Ἄγγλο ψυχίατρο, δρ. Πήτερ Σαίνσμπουρυ, 60 χρονῶν.

Ὁ δρ. Σαίνσμπουρυ ἔκανε μιὰ πρώτη ἔρευνα σ' ὅλες τὶς συνοικίες τοῦ Λονδίνου καὶ διαπίστωσε ὅτι τὸ «μικρόβιο» τῆς αὐτοκτονίας προσβάλλει — κυρίως — τοὺς μοναχικοὺς ἄνθρώπους — πλούσιους ἢ φτωχούς, νέους ἢ γέρους — τοὺς μετανάστες καὶ ἐκείνους ποὺ ζοῦν καὶ ἐργάζονται μακρυὰ ἀπὸ τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν.

Ρωτήθηκαν, ἔτσι, 20.000 ἄτομα! Ἡ ἀπάντηση ἦταν πάντα ἡ ἴδια: ὁ κύριος ἔνοχος εἶναι ἡ μοναξιά. Ὅσο γιὰ τὸν τρόπο αὐτοκτονίας, τὸ 5% τῶν Ἄγγλων χρησιμοποιοῦν περίστροφο τὸ 10% αὐτοκτονοῦν μὲ πνιγμό, τὸ 15% μὲ ἀπαγχονισμό, 15% μὲ δηλητήριο καὶ 50% μὲ γκάζι.

Τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ δρ. Σαίνσμπουρυ ἐξέτασε στὴ συνέχεια, μία θέση, ποὺ εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένη μὲ τὴ φύση τῆς διατάραχῆς ποὺ συνοδεύει, ἢ προηγεῖται τῆς αὐτοκτονίας: τὴν νευρικὴ κατάθλιψη.

Ὅσοι πάσχουν ἀπὸ νευρικὴ κατάθλιψη — συνήθως ἄτομα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ προσαρμοστοῦν στὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς — συμβουλεύονται τὸν γιατρό, ποὺ τοὺς δίνει συνήθως ἠρεμιστικά. Τὰ φάρμακα αὐτά, ὄχι μόνο αὐξάνουν τὴν κατάθλιψη, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς χρησιμοποιοῦνται σὲ ὑπερβολικὴ δόση ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ σὰν «ὄργανο» αὐτοκτονίας.

Στὴν Ἀγγλία, οἱ νέοι γιατροὶ ἀποφεύγουν νὰ παρέχουν στοὺς ἀσθενεῖς τους τέτοιου εἴδους φάρμακα. Καὶ τὸ πιὸ σημαντικό, εἶναι καλύτερα καταρτισμένοι καὶ ξέρουν ὅτι ἡ κόπωση, ἡ ἀνορεξία, ἡ ἀϋπνία, ἡ κακὴ διάθεση, εἶναι ἐνδείξεις, ποὺ προαναγγέλλουν μία νευρικὴ κατάθλιψη. «Γιὰ τὸν καταρτισμένο γιατρὸ, ἡ νευρικὴ κατάπτωση θεραπεύεται εὔκολα, τουλάχιστον κατὰ 80% τῶν περιπτώσεων», λέει ὁ δρ. Σαίνσπουρυ.

Ἂν, δηλαδή, ὅλοι οἱ παθολόγοι ἤξεραν στοιχεῖα ψυχολογίας, τὸ πρόβλημα τῆς αὐτοκτονίας θὰ λυνόταν; « Ὄχι», ἀπαντᾶ ὁ δρ. Σαίνσμπουρυ, γιατὶ ἡ νευρικὴ κατάπτωση δὲν ἀποτελεῖ παρὰ μόνο μία αἰτία αὐτοκτονίας». Παραδέχεται, πάντως, ὅτι ἡ πρόωρη διάγνωση τῶν ἐνδείξεως τῆς νευρικῆς καταπτώσεως εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα προλήψεως τῆς αὐτοκτονίας.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΧΕΙΡΑ

Οἱ ἐρευνητὲς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ δρ. Σαίνσμπουρυ καθόρισαν τὸ «πρότυπο» τοῦ ὑποψήφιου αὐτόχειρα: «Ἕνας ἄνδρας πάνω ἀπὸ 45 χρονῶν, ποὺ ὁ γάμος του ναυάγησε, ποὺ ζεῖ μόνος καὶ ἀνήκει στὴν εὔπορη τάξη». Ἀπὸ αὐτὴ τὴν διαπίστωση ἀπορρέει μία ἐξήγηση τῆς πτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν, στὴν Ἀγγλία. Ἀπὸ τὸ 1963 μέχρι τὸ 1973 τὸ γενικὸ ποσοστὸ τῶν αὐτοκτονιῶν ἔπεσε κατὰ 35%. Στοὺς ἄνω τῶν 45 χρονῶν, σημειώθηκε μία πτώση περίπου κατὰ 50%. Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη ὁ δρ. Σαίνσμπουρυ ἀνέθεσε τὴν διερεύνησή τους στοὺς κοινωνιολόγους τῆς ὁμάδος του. Τὴν ἐξήγηση τελικά, τὴν ἔδωσε ὁ Τζαίημς Τζένκινς, 30 χρονῶν. Γεννήθηκε τὴ χρονιὰ ποὺ ἡ Ἀγλία ἔχασε τὴν Ἰνδία, ἀλλὰ εἰσήγαγε θεμελιώδεις κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις.

Ἡ Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, τὰ νοσήλια παρέχονται — ἀπὸ τότε — δωρεάν. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ βασικὴ τροφὴ τῶν βρεφῶν. Μειώνεται τὸ ὅριο συνταξιοδοτήσεως. Οἱ συντάξεις αὐξάνονται. Οἱ τρῶγλες καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωση ἐξαφανίζονται. Μειώνεται τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὶς κοινωνικὲς τάξεις. Καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀρχίζουν νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ τοὺς παρέχει μιὰ πιὸ ἐξανθρωπισμένη κοινωνία.

«Οἱ πρῶτοι ποὺ ἐπωφελήθηκαν ἀπὸ αὐτὴ τὴ νέα ἀγγλικὴ κοινωνία» ἐξηγεῖ ὁ κοινωνιολόγος Τζαίημς Τζαίνκινς εἶναι τὰ ἄτομα ποὺ ἔχουν περάσει τὰ 45 τους χρόνια.

»Ζοῦν μὲ ἄνεση, ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς συντάξεώς τους. Οἱ μεγάλες ἐπιχειρήσεις προετοιμάζουν τοὺς ὑπαλλήλους του γιὰ τὴν ὥρα τῆς συντάξεώς τους. Λειτουργοῦν διάφορες λέσχες, ποὺ παρέχουν τὴν δυνατότητα στοὺς συνταξιούχους νὰ καλύψουν εὐχάριστα τὶς κενὲς ὧρες τους.

»Ἡ «ζεστὴ» στάση τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας ἀπέναντι στοὺς ἡλικιωμένους ἀποτελεῖ ἕναν ἀποφασιστικὸ παράγοντα γιὰ τὴ μείωση τῶν αὐτοκτονιῶν, στὰ δεκαπέντε τελευταῖα χρόνια», διαπιστώνει ὁ νεαρὸς κοινωνιολόγος.

Πῶς, ὅμως, ἐξηγεῖται ἡ πτώση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν στοὺς νεωτέρους, ποὺ τὰ οἰκονομικά τους προβλήματα δὲν ἔχουν λυθεῖ; Αὐτὴ «τὴ φορά, τὴν ἐξήγηση δίνει ἕνας ἄλλος κοινωνιολόγος, μὲ μεγάλη φήμη, πρώην ὑπουργὸς καὶ καθηγητὴς στὸ περίφημο «Λόντον Σκοὺλ ὄφ Ἐκονόμικ» κ. Ρὰλφ Ντάρενταρφ:

«Ὑπάρχουν δύο εἴδη κοινωνιῶν: ἡ κοινωνία τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ Ἀγγλία ἀνήκει στὴ δεύτερη κατηγορία. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ πολίτες της προτιμοῦν νὰ ζοῦν παρὰ νὰ αὐτοκτονοῦν».

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΒΟΤΣΗ 42
ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ
ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30 — 10.30 — 12.30
Ἔναρξις μὲ τὴν ἀστυνομικὴ περιπέτεια τοῦ διασημου σκηνοθέτη
ΜΑΟΥΡΙΤΖΙΟ ΛΟΥΤΣΙΝΤΙ
ΡΟΤΖΕΡ ΜΟΥΡ — ΣΤΕΥΣΥ ΚΗΤ
ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ 1977 — ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΛΙΤ
ΣΗΜΕΡΟΝ 4.40 — 12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ἡ μεγάλη σφαγὴ ποὺ ἔγινε στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Μονάχου
21 ΩΡΕΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΧΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τοὺς
ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΧΟΛΝΤΕΝ
ΦΡΑΝΚΟ ΝΕΡΟ
ΠΩΛ ΣΜΙΘ

ΠΑΛΛΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 4.45—12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ὁ κερασνὸς τοῦ ΚΑΡΑΤΕ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1977
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ
Μὲ τὸν πρωταγωνιστὴ τοῦ βασιλιᾶ τοῦ ΚΑΡΑΤΕ
ΜΕΙΚ ΦΕΙ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.20-12.30
Ὁ θετέρανος σκηνοθέτης
ΖΟΛΤΑΝ ΦΑΜΠΡΙ
μεταφέρει στὴν ὀθόνη τὸ πολύκροτο μυθιστόρημα τοῦ Μ. ΚΑΦΚΑ
«Η ΜΥΡΜΗΓΚΟΦΩΛΙΑ»
ΟΙ ΔΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΓΧΡΩΜΟ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΙ ΗΠΑ ΚΑΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Μποροῦσε νὰ ἐμποδισθῆ τὸ πραξικόπημα τοῦ 1967 ἐὰν ἤθελε τὸ κλιμάκιο τῆς ΣΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΠΡΩΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Στὴν ἐφημερίδα «Οὐάσιγκτων Πόστ», δημοσιεύεται ἐκτενέστατο ἄρθρο τοῦ Τζὼν Μάρεϋ, ποὺ ἦταν ἐπικεφαλῆς τοῦ κλιμακίου τῆς ΣΙΑ στὴν Ἀθήνα κατὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ 1967, μὲ τίτλο: «Τὸ ἑλληνικὸ πραξικόπημα: Περίπτωση ἐπεμβάσεως τῆς ΣΙΑ; λέει ὁ ἄνθρωπός μας στὴν Ἀθήνα».

«Ἔχουν περάσει δέκα χρόνια —γράφει ὁ κ. Μάρεϋ— ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ Ἕλληνες συνταγματάρχες ἔκαναν τὸ πραξικόπημά τους. Καὶ τὰ ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὸ πῶς ἀκριβῶς μιὰ ὑπερδύναμη προσδιορίζει καὶ ἐπιδιώκει τα ἐθνικά της συμφέροντα στὶς ὑπιοθέσεις μικροτερου συμμαχικοῦ κράτους, παραμένουν ἐκκρεμῆ. Ἡ ἐμπειρία τοῦ ἑλληνικοῦ κινήματος ἀξίζει νὰ ἐπανεξετασθεῖ μέ τὴν προοπτικὴ ποὺ μᾶς δίνει τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ἐπειδὴ τὸ πραξικόπημα αὐτὸ περιεῖχε πολλὰ ἀπὸ τὰ διλήμματα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ μιὰ ἀμερικανικὴ ἐπέμβαση, ἐνεργητικὴ ἢ παθητική.

Ὅσο περισσότερο ἔμεινα ὑπηρετώντας στὴν Ἑλλάδα, ἔξη χρόνια συνολικά, τόσο περισσότερα μέ ἐντυπωσίαζε πόσο βαθιὰ ριζωμένη ἦταν ἡ πεποίθηση στὴν Ἑλλάδα ὅτι, γιὰ ὁ,τιδήποτε συνέβαινε στὴν Ἑλλάδα —καλὸ ἢ καλό— εὐθυνόταν ὁ «ἀμερικανικὸς παράγοντας» καὶ ὅτι συχνότατα ἡ ΣΙΑ βρισκόταν πίσω ἀπὸ τὸν «ἀμερικανικὸ παράγοντα».

Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου — ἀναφέρει στὴ συνέχεια ὁ ἄρθρογράφος—δὲν ἀπέκρυβε τὴν ἐπιθυμία του νὰ μειώσει τὴν παρουσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ νὰ περιορίσει τὴν ἑλληνικὴ συμμετοχὴ τοὺ ΝΑΤΟ. Ὑποστήριξε ὅτι, ἡ κυριαρχία τῆς Ἑλλάδας κινδύνευε, ἐπειδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοί, ποὺ κατεῖχαν ὑψηλὲς θέσεις στὴ διοίκηση τοῦ ΝΑΤΟ, εἶχαν ἀποκτήσει ἐπιροὴ στὴν ἀνάπτυξη καὶ τὶς διαθέσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Ὑποστήριζε, ἐπίσης, τὸ κλείσιμο ἢ τὸν περιορισμὸ μερικῶν σημαντικῶν ἀμερικανικῶν καὶ ἀτοϊκῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐπιδίωκε τὴν ὑποστήριξη τῶν Ἀριστερῶν ἐξτρεμιστῶν.

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες διστυπώνονται εἰκασίες στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἀμερικανικὴ πρεσβεία, γιὰ τὴν πιθανότητα ἐπεμβάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, βασικὰ δεξιοῦ καὶ φιλονατοϊκοῦ γιὰ νὰ ματαιώσει τὶς ἐκλογὲς ἢ γιὰ νὰ ἐμποδίσει τὴν ἀνάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν Παπανδρέου, σὲ περίπτωση ποὺ αὐτὸς θὰ κέρδιζε τὶς ἐκλογές.

Ὅσο μεγάλωνε αὐτὴ ἡ ἀνησυχία — γράφει ὁ κ. Μάρεϋ — τόσο ὁρισμένοι ἐπιτελεῖς τῆς πρεσβείας διστύπωναν τὴ γνώμη, γιὰ τὴ δυνατότητα μυστικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ΣΙΑ, πρὸς ἐνθάρρυνση τῆς ὑποψηφιότητας μετριοπαθῶν, φιλοδυτικῶν στοιχείων, ποὺ θὰ ἐνίσχυαν τὶς ἀντιπαπανδρεϊκὲς δυνάμεις στὶς ἐκλογές. Ἡ ἀρχικὴ ἀντίδραση τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβυ Φίλιπ Τάλμποτ στὴν πρόταση αὐτή, ἦταν ἀμφίρροπη. Γιὰ κάποιο,ν ἀὰν τὸν Τάλμποτ, ποὺ πίστευε βαθειὰ στὰ δεινὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς δικτατορίες καὶ στὸ ἀνεπίτρεπτο τῶν μυστικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ΣΙΑ, ἡ ἐκλογὴ δὲν ἦταν εὔκολη.

Ὁ Τάλμποτ, μετὰ ἀπὸ πιέσεις μελῶν τοῦ Ἐπιτελείου, συμφώνησε νὰ εἰσηγηθεῖ στὴν Οὐάσιγκτων ἕνα συγκρατημένο μυστικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν μετριοπαθῶν ὑποψηφίων, σὲ μερικὲς καίριες ἐκλογικὲς περιφέρειες.

Στὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀσφάλειας στὴν Οὐάσιγκτων, μελέτησαν καὶ τελικὰ ἀπέρριψαν αὐτὲς τὶς προτάσεις. Τὸ ἐπιχείρημά τους ἦταν ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἦταν ἤδη πολὺ μπλεγμένες στὴν Νοτιοανατολικὴ Ἀσία καὶ ὅτι εἶχε φτάσει ὁ καιρὸς ποὺ οἱ Ἕλληνες ἔπρεπε νὰ προσέχουν μόνοι τους τοὺς ἑαυτούς τους. Ὅπως παρατήρησε ἕνας ὑψηλὰ ἱστάμενος ἀξιωματοῦχος τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, «ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφήσουμε τοὺς Ἕλληνες νὰ δοκιμάσουν μιὰ στρατιωτικὴ δικτατορία. Αὐτὸ μόνο μπορεῖ νὰ πετύχει ἐκεῖ κάτω».

Ὅταν γινόταν θέμα γιὰ πιθανὸ στρατιωτικὸ πραξικόπημα στὴν Ἀθήνα, ἦταν πάντοτε στὸ πλαίσια ἐνέργειας τῶν στρατηγῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀναμένοτεν νὰ δείξουν μετριοπάθεια καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν τὴ δημοκρατία τὸ γρηγορώτερο. Ἡ δυνατότητα μιᾶς τέτοιας ἐνέργειας ἀπὸ τοὺς σκληρούς, φανατικοὺς συνταγματάρχες, ποτὲ δὲν λήφθηκε ὑπόψη σοβαρά.

Ἕνας πληροφοριοδότης τῆς ΣΙΑ— μὲ τὸν ὁποῖο εἴχαμε μόνο περιστασιακὲς σχέσεις—μᾶς ἀνέφερε γιὰ τὴ συνωμοσία τῶν συνταγματαρχῶν, ποὺ ἔνδεχόμε να θὰ ὁδηγοῦσε σὲ κίνημα. Ὅμως, δὲν ἦταν σὲ θέση ἢ δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ δώσει λεπτομέρειες, καὶ οἱ πληροφορίες ποὺ ἀποτέλεσαν ἁπλῶς ἕνα μικρὸ στοιχεῖο στὴν πληθώρα τῶν ἐκθέσεων ποὺ μᾶς ἔρχονταν.

Οἱ ταξίαρχοι καὶ οἱ συνταγματάρχες — γράφει στὴ συνέχεια ὁ κ. Μάρεϋ ποὺ βρέθηκαν ἔτσι στὴν ἐξουσία, ἦσαν βασικὰ μᾶλλον, ἁπλὰ ἀνθρωπάκια. Εἶχα γνωρίσει μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς ἀνεπίσημα, συμπεριλαμβανόμενου τοῦ Γ. Παπαδόπουλου, ποὺ ἐπροκειτο νὰ ἀναλάβει ἐπικεφαλῆς τῆς χούντας, ὅταν ἦταν ἀξιωματικοὶ μέσου βαθμοῦ στὴν ΚΥΠ, τὴν ὑπηρεσία πληροφοριῶν, μὲ τὴν ὁποία ἡ ΣΙΑ εἶχε ἐπαφὴ σὲ θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπως εἶχε μὲ τὶς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀλλά, κανένας ἀπὸ τὰ βασικὰ στελέχη τῆς χούντας δὲν εἶχε στενὸ σύνδεσμο μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἢ πεῖρα στὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτική.

Τὸ θράδυ τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1967, ὁ πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐγὼ παραμερεθήκαμε σ' ἕνα μικρὸ δεῖπνο στὸ ὁποῖο ἦταν παρὼν καὶ ὁ βασιλιᾶς Κωνσταντῖνος. Καὶ αὐτὸς καὶ ἡ βασίλισσα φαίνονταν ἐκνευρισμένοι. Ὅταν τελείωσε τὸ δεῖπνο, ὁ βασιλιᾶς εἶπε στὸν πρέσβυ νὰ ἔρθει μόνος, καὶ ὄχι μὲ αὐτοκίνητο τῆς πρεσβείας, στὸ ἐξοχικό του ἀνάκτορο τὸ πρωΐ τῆς ἑπόμενης μέρας.

Ἐκεῖ ὁ βασιλιᾶς ἀνακοίνωσε στὸν Τάλμποτ, ὅτι σὲ μιὰ ὥρα αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του θὰ ἀναχωροῦσαν γιὰ τὴ Βόρειο Ἑλλάδα ἀπὸ ἕνα κοντινὸ ἀεροπορικὸ διάδρομό, γιὰ νὰ συγκεντρώσει τὴν ὑποστήριξη τῶν σημαντικωτέρων μονάδων μάχης ποὺ ἦσαν ἐκεῖ. Δήλωσε ὅτι δὲν ζητοῦσε ἐνεργὸ ἀμερικανικὴ ἀνάμιξη, ἀλλὰ ζήτησε νὰ μεταδοθεῖ ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς» στὴν Ἑλλάδα, τουλάχιστον σὰν μέρος τοῦ δελτίου εἰδήσεων, μιὰ μαγνητοταινία, ποὺ περιεῖχε τὸ μήνυμά του πρὸς τὸν ἑλληνικὸ λαό, μὲ τὸ ὁποῖο ἐξηγοῦσε τὴν ἐνέργειά του καὶ ζητοῦσε τὴν ὑποστήριξή του ἐναντίον τῆς χούντας.

Δὲν γνωρίζω — γράφει στὴ συνέχει ὁ ἀρθρογράφος —πῶς ὀπάντησε ὁ Ἀμερικανὸς πρέσβυς σ' αὐτὴ τὴν παράκληση, ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι ἡ παράκληση αὐτὴ δὲν ἐκπληρώθηκε ποτέ. Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σίγουρος ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας τοῦ βασιλιᾶ θὰ ἦταν διαφορετικό, σὲ περίπτωση ποὺ τὸ μήνυμά του ἔφτανε στὸ λαό καὶ εἰδικώτερα στὰ μεγάλα τμήματα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Ἀλλά, ὅπως καὶ ἔγινε ἡ ἔκκληση τοῦ βασιλιᾶ γιὰ ὑποστήριξη δὲν ἀκούστηκε ποτέ. Ἡ ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθυνόταν καὶ τελικά, ὅσοι κατόρθωσαν νὰ καταφύγουν στὴν ἐξορία. Ἀπὸ τότε ζεῖ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀναγκάστηκε νὰ σιωπηλὴ ἀξιοπρέπεια, ἡ γνωμένος ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀμερικανοὺς ποὺ κάποτε στράφηκαν σ' αὐτόν, σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ ὁδηγοῦσε τὴν Ἑλλάδα πίσω στὴ δημοκρατία καὶ ἔπειτα ἀδιαφόρησαν γιὰ τὴν τύχη του καὶ τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἀκολουθήσει τὸ δρόμο τῆς καταστροφῆς, ὅταν ἐπιχείρησε νὰ τὸ κάνει.

Ἔτσι, ὅπως ἀναμενόταν, ἡ δικτατορία ἐπέζησε καὶ εὐημέρησε τουλάχιστον γιὰ λίγο. Ἔπίσης, ὅπως ἀναμενόταν, ἡ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (ἢ ἡ ἔλλειψη πολιτικῆς) εἶχε ἐπιτυχία, μόνο στὸ νὰ προλέσει τὴν ἐχθρότητα τῆς χούντας, χωρὶς οὔτε νὰ πείσει τὰ μέλη της πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀλλακτικότητας, οὔτε νὰ ἐξασθενίσει τὴν ἱκανότητά τους.

Τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐαγιρή

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—Τῶν Μετόχων τῆς ἐν Πάτραις ἐδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.Β.Ε.» εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς ἡμετέρας ἑταιρείας εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 25ην Ἰουνίου 1977 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 19.30 εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἕδραν τῆς ἑταιρείας καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 114 γραφεῖα, πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1976 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

2) Ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν διαχειριστικὴν χρῆσιν ἀπὸ 1.1.76 ἕως 31.12.76.

3) Ἔγκρισις ποακτικῶν Δ. Σ. διὰ τὴν χρῆσιν 1976.

4) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1977 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Ἔγκρισις ἀμοιβῶν μελῶν Δ.Σ. διὰ τὴν χρῆσιν 1976.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν κ.κ. Μετόχων νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὀφείλουν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἑταιρείας.

Ἐν Πάτραις τῇ 2α Μαΐου 1977

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

MINI ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15
Ἡ πιὸ προκλητική. Ἡ πιὸ καυτὴ ὑπερ—τολμηρὴ δημιουργία
Ἕνα ὑπερ—θέαμα σεξουαλικῆς προκλήσεως καὶ σκανδαλιστικοῦ ΣΕΞ
ΧΙΛΙΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΜΠΟΥΣΣΕ
ΦΕΜΜΙ ΜΠΕΝΟΥΣΙ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15-12.15
Σκληρή — Γυμνή — Συνταρακτική
Ἡ πρώτη στὸ εἶδος της
Ἀστυνομικὴ ΣΕΞ — Περιπέτεια
ΜΙΑ ΚΡΑΥΓΗ ΕΝΑΣ ΦΟΝΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΣΤΑΦΟΡΝΤ
ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΡΟΣΣ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΛΠΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15-12.15
Μιὰ ταινία γεγονὸς ποὺ γυρίζεται κάθε χρονιὰ
Συγκλονιστικὸς ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ὁ
ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ
στὸ καλλίτερο ρόλο τῆς καρριέρας του
ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΣΤΕΡΕΟΦΟΥΝΚΕΝ ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.

4ος ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης Δεκεμβρίου 1976

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		1976	1975
Ι. ΠΑΓΙΑ			
Ἔξοδα ἱδρ.& ὀργαν.	6.108		
Μεῖον ἀποσβέσεις	3.458	2.650	6.108
ΙΙ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ			
Πελάται		274.917	58.685
Ἐμπορεύματα		128.503	162.790
Προσωρινοὶ λογ/σμοὶ		552.705	4.595.206
Περιθώρια δασμῶν		———	228.500
		956.125	5.045.181
ΙΙΙ. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ			
Ταμεῖον		1.076.012	142.774
ΙΥ. ΛΟΓ/ΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ			
Ὑποκατάστημα Ἀθηνῶν		211.373	71.140
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ		2.246.160	5.265.203

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

	1976	1975
Ι. ΚΕΦΑΛΑΙΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ		
Κεφάλα